

Douglas, Kannisto, Rantala, Sahlberg

14.1.2026

Eriävä mielipide mietintöön vuosilomalain säästövapaan pitämisen ajankoh- taa koskevan sääntelyn muuttamiseksi sekä eräiden muiden lakien tek- niseksi muuttamiseksi

Palkansaaajakeskusjärjestöt (SAK, Akava ja STTK) eivät hyväksy mietinnössä kuvattuja säästö-
vapaan muuttamista koskevia ehdotuksia jäljempänä kuvatuin perustein.

Eriävän mielipiteen keskeiset huomiot:

- Säästövapaan ajankohdasta päättämisen siirtäminen työnantajalle heikentää mer-
kittäväällä tavalla säästövapaan tarkoituksen toteutumista ja työntekijän oikeuksia.
- Pääministeri Orpon hallituksen puoliväliriihen kirjauksessa ei esitetä minkäänlai-
sia perusteluita tehtäville muutoksille eikä ehdotettavan muutoksen tarpeellisu-
desta ole esitetty työryhmän työskentelynkään aikana objektiivista ja tutkimustietoon
perustuvaa näyttöä.
- Muutoksen tosiasiallisena tavoitteena on työnantajan direktio-oikeuden vahvistami-
nen entisestään ja työntekijän aseman heikentäminen.

Asian tausta ja valmistelu

Nykytila ja sen arviointi

Säästövapaalla tarkoitetaan työntekijän vuosiloman siirtämistä pidettäväksi myöhemmin. Jos
työntekijä sopii työnantajan kanssa vuosiloman osan siirtämisestä, lyhenee työntekijän vuosilo-
man pituus kyseisellä lomakaudella. Näin ollen työntekijä on työssä aikana, jolloin hänellä olisi
normaalisti oikeus vuosilomaan. Tämä lisää työnantajan henkilöstöresursseja etenkin ajankoh-
tana, jolloin tyypillisesti vuosilomaa käytetään.

Säästövapaan tarkoitusta kuvataan viittaamalla vuosilomakomitean vuoden 1990 ehdotukseen.
Sen mukaan työntekijä voisi käyttää säästämänsä vapaan haluamallaan tavalla, esimerkiksi lo-
mailuun, opiskeluun ja lasten tai muiden omaisten hoitoon. Kyseisen mietinnön mukaan sääs-
tövapaa (tuolloin sapattivapaa) antaa mahdollisuuden elpymiseen työuran aikana, mikä voi en-
naltaehkäistä työkyvyttömyyttä, uupumusta ja ennenaikaista eläkkeelle jäämistä. Lisäksi sapatti-
vapaalla nähtiin olevan yksilöllisiä valinnanmahdollisuuksia tukevia tarkoituksia esimerkiksi
ansiotyön ja siviilielämän yhdistämisessä sekä henkisen ja fyysisen vireyden
lisäämisessä. Edellä todetut perustelut säästövapaan käyttämiselle ovat edelleen hyvin ajan-
kohtaisia. Säästövapaa voi edistää työntekijän työssä jaksamista merkittäväällä tavalla. Lisäksi
se mahdollistaa ajallisesti osaamisen kartuttamista ja esimerkiksi ikääntyneistä vanhemmista
huolehtimista. Vuorotteluvapaajärjestelmän kumoamisen jälkeen säästövapaa on

voinut toimia korvaavana vapaan muotona monelle työntekijälle monenlaisissa elämäntilanteissa. Säästövapaan ajankohdasta päättämisen siirtäminen työnantajalle heikentää merkittävästi säästövapaan tarkoituksen toteutumista, sillä työnantaja päättää asiasta puhtaasti omista lähtökohdistaan.

Vuosiloman säästämisestä ja sen ajankohdasta päättämisestä säännellään vuosilomalaissa. Sovellettavia säännöksiä ja voimassa olevaa käytäntöä kuvataan ehdotuksen yleisperusteluissa. Kuten yleisperusteluista on luettavissa, työryhmän jäsenten käsitykset nykytilan ongelmakuvauksesta sekä ehdotettavan muutoksen tarpeellisuudesta ja tarkoituksenmukaisuudesta poikkeavat olennaisesti toisistaan. Perusteluissa painottuvat voimakkaasti työnantajapuolen näkemykset. Palkansaajakeskusjärjestöjen edustajat eivät tunnista työnantajapuolen esiin nostamia ongelmia säästövapaan sijoittamisessa. Voimassa olevassa sääntelyssä työnantajan ja työntekijän on ensisijaisesti sovittava säästövapaan ajankohdasta. Voidaan olettaa, että näin yleensä tapahtuu, sillä sopiminen on erityisesti työnantajan intressissä. Näin ollen kuvatut ongelmat ovat todennäköisesti tapauskohtaisia eikä niitä voida pitää työpaikoilla yleisesti esiintyvinä. Yleisperusteluissa on nostettu esiin aloja, joissa työnantajien näkemysten perusteella esiintyy ongelmia sen vuoksi, että työntekijä saa voimassa olevan sääntelyn perusteella päättää säästövapaan pitämisen ajankohdasta. Ehdotettava muutos tulee kuitenkin sovellettavaksi kaikilla aloilla. Työryhmän valmistelun aikana ei ole saatu selvyyttä siitä, minkälaisiin ongelmatilanteisiin sääntelymuutoksella pyritään vastaamaan. Lainsäädäntömuutoksia ja työntekijän oikeuksien heikentämistä ei voida perustella sillä, että väitetyt ongelmat ilmenee joillakin aloilla. Lisäksi on otettava huomioon, että säästövapaasta on mahdollista sopia työehtosopimuksissa ja julkisella sektorilla näin on tehtykin.

Nykytilan kuvauksessa annetaan kuva siitä, että säästövapaat ovat työnantajalle täysin ennakkoimattomia ja ovat tämän vuoksi ongelmallisia työnantajan toiminnan näkökulmasta. Tämä ei pidä paikkaansa, sillä voimassa olevan sääntelyn mukaan työntekijän on ilmoitettava työnantajalle säästövapaan pitamisestä neljä kuukautta ennen vapaan alkamista. Käytännössä työntekijä voi ilmoittaa aikeistaan aikaisemminkin. Näin ollen työnantajalle jää huomattavan pitkä aika varautua vapaan pitämiseen sekä ennakoida ja suunnitella mahdollisesti tarvittavat työjärjestelyt ja muiden työntekijöiden vuosilomien antamiseen liittyvät kysymykset. On muistettava, että kyse on työntekijän aikaisemmin ansaitseman vuosiloman pitamisestä. Kyseessä ei ole vapaaajan lisääntyminen työajan kustannuksella, sillä työntekijä on säästövapaan ansaintaa koskavana vuonna tehnyt työtä enemmän.

Tavoitteet

Ehdotuksen perusteluiden mukaan ”esityksen tavoitteena on purkaa työllistämisen esteitä ja vahvistaa erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten toimintaedellytyksiä. Muutosten tavoitteena on ratkaista käytännössä esiintyneet ongelmat, jotka liittyvät työntekijöiden säästövapaan pitämiseen työnantajan tuotanto- tai ja palvelutoiminnan kannalta vaikeina ajankohtina.”

Pienten ja keskisuurten yritysten toimintaedellytysten osalta ei ole esitetty minkäänlaista selvitystä siitä, kuinka paljon mainitussa yrityskoossa työntekijät edes käyttävät mahdollisuuksiaan siirtää vuosilomaansa pidettäväksi myöhempänä ajankohtana. Ehdotettua muutosta ei myöskään ole rajattu tietyn kokoisiin yrityksiin, vaan se koskee kaikkia työnantajia.

Kuten edellä on todettu, palkansaajakeskusjärjestöt eivät tunnista nykytilan kuvauksessa esiin nostettuja ongelmia, niiden mittaluokkaa eikä tarvetta muuttaa voimassa olevaa sääntelyä. Hallituksen esitysluonnoksessakin on todettu, ettei säästövapaan käyttämiseen liittyvistä ongelmista ole saatavissa tilastoitua tietoa. Toisin sanoen ei ole olemassa faktaa siitä, että nyt esitetyillä muutoksilla puututtaisiin tosiasialliseen ongelmaan eikä siitä, että muutokset toteuttaisivat sille nyt esitettyä tavoitetta.

Ehdotukset ja niiden vaikutukset

Kuten perusteluissa on todettu, tarkkaa tutkimus- tai tilastofaktatietoa säästövapaiden määrästä tai niihin liittyvistä ongelmakohdista on vaikeaa saada. Sääntelyä tehdään käytännössä työnantajapuolen esiin nostamien ongelmien vuoksi. Palkansaajakeskusjärjestöt pitävät ehdotettua muutosta ylimitoitettuna. Ehdotusta puoltavat vaikutusarvioinnit eivät perustu näyttöön ja tutkituun tietoon, vaan ovat käytännössä oletuksia. Ne eivät puolla sääntelyn muuttamista milteen osin.

Kuten vaikutusarvioinnissa on todettu, epävarmuus mahdollisuudesta pitää säästövapaa toivomanaan ajankohtana voi laskea työntekijöiden halukkuutta säästää vuosilomaa. Kuten edellä on todettu, säästövapaalla voi olla merkittäväkin mm. työhyvinvointia ja työssä jaksamista edistävä vaikutus. Muutoksen vaikutusta edellä todettuihin näkökulmiin ei ole ehdotuksessa arvioitu. Olennaista on myös arvioida sitä, täyttyykö säästövapaan tarkoitus jatkossa, jos sääntelyä muutetaan ehdotettavalla tavalla.

Voimassa olevassa sääntelyssä työnantajan ja työntekijän on ensisijaisesti sovittava säästövapaan ajankohdasta. Voidaan olettaa, että näin yleensä tapahtuu, jolloin esiin nostetut ongelmat näyttäytyvät vieläkin olemattomilta ja ennen kaikkea tapauskohtaisilta. Vaikka säästövapaan ajankohdasta tulee jatkossakin ensisijaisesti sopia, ei ole mitään varmuutta siitä, että sopimisen pääsääntö säilyy käytännön tasolla.

Säännöskohtaiset perustelut

Vuosilomalain 22 §

Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että työnantajan olisi selvitettävä työntekijöille tai heidän edustajilleen myös säästövapaan pitämisessä työpaikalla noudatettavat yleiset periaatteet.

Perusteluiden mukaan työnantajan tulisi selvittää työntekijälle tai heidän edustajilleen säästövapaan pitämisessä työpaikalla noudatettavat yleiset periaatteet. Näin työntekijä tietäisi jo ennalta, jos säästövapaan pitämisen ajankohtaan liittyy työnantajan puolelta rajoitteita.

Ehdotettava muutos on kohtuuton ja mitätöi täysin säästövapaan tarkoituksen toteutumisen. Kuten perusteluissa todetaan, työnantajalla olisi mahdollisuus jo työpaikalla sovellettavissa periaatteissa rajoittaa ajankohtia, joihin säästövapaa olisi mahdollista sijoittaa. Esimerkkinä mainitaan kiirehuiput, joita saattaa käytännössä olla vuoden aikana useita tai kiire on jatkuva.

Työnantaja saa täysin vapaasti määritellä sen, miten palvelutoiminnan haitan määrittelee. Näin ollen työnantaja voi jo itse määrittelemillään periaatteilla rajoittaa mahdollisuuksia käyttää säästövapaata työntekijälle tarkoituksenmukaisella tavalla.

Perusteluissa todetaan, että säästövapaa työntekijän toivomana ajankohtana ratkaistaisiin kuitenkin tapauskohtaisesti 27 a §:ssä säädetyllä tavalla ottaen huomioon työntekijän tarpeet, **työpaikalla noudatettavat periaatteet** sekä työnantajan tuotanto- tai palvelutoiminnan tarpeet. Käytännössä siis periaatteet säästövapaan ajankohdista vaikuttavat myös sovellettaessa tapauskohtaista arviointia 27 a §:n nojalla. On selvää, että jo periaatteissa ilmoitetut säästövapaan käytön rajoitukset vaikuttavat työntekijän halukkuuteen ylipäättään säästää lomaa. Jos esimerkiksi joulukuu on periaatteissa ilmaistu ajankohdaksi, jolloin säästövapaata ei saa pitää, miksi työntekijä siitä huolimatta pyytäisi säästövapaata ko. ajankohdalle. On otettava huomioon, että säästövapaan pitämisen ajankohtaan vaikuttavat myös monet muut kuin työntekijälähtöiset syyt, kuten perhesuhteet, tarjolla olevan opiskelun ajankohta tai hoitovelvollisuudet. Edellä todetun perusteella säästövapaan käyttömahdollisuuksia kaventaa jo 22 §:ään ehdotettava muutos.

Perusteluiden mukaan säästövapaata koskevia periaatteita ei tarvitsisi käydä vuosittain läpi henkilöstön kanssa, vaan riittäisi, kun työnantaja selvittäisi uudet menettelytavat niitä käyttöön ottaessaan. Edellä todettua ei voida pitää perusteltuna toimintatapana ottaen huomioon työntekijöiden vaihtuvuuden, perhevapaat sekä pitkät sairauslomatilanteet.

Vuosilomalain 27 a §

Palkansaajakeskusjärjestöt pitävät säästövapaan antamisesta kieltäytymisen perusteena olevaa haitan aiheutumista liian väljänä. Säästövapaan pitamisestä aiheutuvan haitan työnantajan toiminnalle tulisi olla olennaista. Lisäksi säännöksestä tulisi ilmetä perusteluissa todettu edellytys, että haitan tulee olla luonteeltaan sellainen, jota työnantaja ei voi tavanomaisin järjestelyin välttää. Tämä korostaisi selkeämmin työnantajan velvoitetta arvioida haitan merkitys ja mahdollisuudet tehdä työjärjestelyitä säästövapaan pitämisen onnistumiseksi työntekijän toivomana ajankohtana.

Perusteluissa todetaan, että kieltäytyminen ilman perusteltua syytä olisi lain sanamuodon ja työsuhteen osapuolten lojaliteettivelvollisuuden vastaista. Ehdotuksen mukaan työnantajan olisi perusteltava kieltäytymisensä syyt työntekijälle. Tätä velvoitetta palkansaajakeskusjärjestöt kannattavat, koska se kannustaa työnantajaa aidosti pohtimaan säästövapaan ajankohdan mahdollistamista ja työntekijä kykenee varmistumaan aidon kieltäytymisperusteen olemassaolosta. Tämän vuoksi perusteluissa olisi hyvä kuvata myös se, mitä työnantajan perustelun laiminlyönnistä voi seurata ja valvovan viranomaisen toimivalta asiassa.

Säännösehdotuksen mukaan työantajalla olisi oikeus kieltäytyä säästövapaan myöntämisestä työntekijän toivomana ajankohtana, jos se estäisi tasapuolisen vuosilomien ja säästövapaiden sijoittamisen. Palkansaajakeskusjärjestöt eivät kannata tämän kirjaamista säännökseen, koska se on omiaan aiheuttamaan sekaannusta ja epäselvyyttä. Lisäksi tasapuolisuudesta säännelään jo 22 §:ssä. Näin ollen sääntelyn toistamista ei voida pitää tarkoituksenmukaisena.

Siirtymäsäännös

Siirtymäsäännöksen mukaan lakia ei sovelleta sellaisiin säästövapaata koskeviin sopimuksiin, joissa säästövapaan ajankohta on sovittu ennen tämän lain voimaantuloa. Palkansaajakeskus-

järjestöt katsovat, että muutoksen soveltamisen ulkopuolelle tulee jättää kaikki ennen muutoksen voimaantuloa säästetyt vapaat. Olennaista ei ole se, onko ajankohdasta jo sovittu, vaan se, että vuosilomien säästämistä on ylipäättään sovittu. Vuosilomaa on säästetty oletuksella, että työntekijä saa itse päättää vuosilomansa (säästövapaa) myöhemmän ajankohdan ja on jo saattanut tehdä loman pitämiseen liittyviä suunnitelmia ja niistä on voinut aiheutua myös kustannuksia. On kohtuutonta, että työntekijälle aiheutuu lain muuttamisen vuoksi ongelmia ja mahdollisesti jopa kustannuksia, ja että jo säästettyjen vapaiden pitämisen mahdollisuudet heikenevät näin olennaisesti.